Dumnezeu urăște păcătosul?

Dumnezeu urăște păcătosul?

Câteva gânduri scurte asupra unui subiect dificil.

Uneori se spune că Dumnezeu iubește păcătosul și urăște păcatul. Este adevărat? Răspunsul este: da, această afirmație este adevărată! Dumnezeu este un Dumnezeu sfânt și nu poate trece cu vederea păcatul. El urăște păcatul. Pe de altă parte, Dumnezeul nostru este dragoste și El este cel care ne-a oferit dovada dragostei Sale trimițând pe Fiul Său în lume pentru a-l mântui pe om.

Există dovada amplă a dragostei lui Dumnezeu. Citiți cu atenție versete ca Ioan 3.16, Romani 5:8, Tit 3:4, Efeseni 2:4, 1 Ioan 4:9,10 și veți fi copleșiți de faptul că Dumnezeu ne iubește. Dragostea Lui întrece orice înțelegere omenească!

Cu toate acestea, a spune că Dumnezeu urăște păcatul dar iubește pe păcătos este doar jumătate de adevăr. Dumnezeu este dragoste dar Dumnezeu este și lumina. Deci un păcătos în păcatul lui nu va putea să stea niciodată în fața unui Dumnezeu sfânt. Răutatea/păcătoșenia nu este niciodată ceva ce poate fi separat de cel care comite astfel de lucruri. De aceea citim că Dumnezeu ”urăște pe toți lucrătorii nelegiuirii” (ps. 5:5) și că El urăște pe cel rău (Ps. 11:5). Ioan 3.36 vorbește de mania lui Dumnezeu care rămîne asupra celui care nu se supune Fiului Său.

Există deci două fețe ale monezii. Nu le putem separa. Nu avem voie să le amestecăm sau să le lovim una pe cealaltă. Le distingem dar nu le separăm niciodată.

1. Dumnezeu este dragoste și sunt multe afirmații că Dumnezeu iubește păcătosul. Dacă nu ar fi așa atunci de ce a mai salvat pe omul căzut chiar în grădina Eden? El și-a dat propriul Fiu pentru a ne mântui. În El dragostea lui Dumnezeu devine vizibilă.

2. Dumnezeu este lumina și El nu poate accepta/primi oameni în prezența Sa care sunt caracterizați de ceea ce este o urâciune pentru El. Nu încercați să despărțiți păcatul de păcătos, adică cel care îl comite. Dacă cineva moare în păcatele lui mânia lui Dumnezeu rămâne asupra lui.

Dar: nu faceți această gravă greșeală! Biblia nu învață niciunde că Dumnezeu iubește pe unii și urăște pe alții dinainte – nu există așa ceva cum ar fi predestinat pentru pierzare veșnică în avans! Aceasta este o învățătură rea!Dumnezeu a iubit lumea (pe toți cei care fac parte din ea, nu doar “lumea celor credincioși”). Harul lui Dumnezeu aduce cu el mîntuire (oferta) către toți oamenii (Tit 2:14). Adevărul este că Dumnezeu urăște pe cei caracterizați de păcat și iubește pe toți și vrea să-i salveze.

Problema noastră este că deseori experiența noastră este aceasta, fie iubim fie urâm. Experimentăm că dragostea și ura nu corespund una alteia ci se contrazic una pe cealaltă. Fie iubim, fie urâm. Ne imaginăm cu greu ca cineva care ne urăște ne și iubește în același timp. Dumnezeu este diferit: “nu voi împlini aprinderea mîniei Mele, nu voi distruge pe Efraim, pentru că eu sunt Dumnezeu și nu om, Cel Sfânt în mijlocul tău și nu voi veni cu mânie. (Osea 11:9). Mânia lui Dumnezeu nu este doar mânia oarbă omenească care exclude dragostea. Ura lui Dumnezeu împotriva păcatului și a păcătoșilor nu este doar o atitudine negativă omenească sau un sentiment ci o repulsie divină și sfântă față de tot ceea ce este rău și este împotriva lui Dumnezeu. Dumnezeu urăște și iubește în același timp. Doavada acestui lucru este la crucea de la Golgota:

Dacă vrei să vezi dragostea lui Dumnezeu – privește la cruce!Dacă vrei să vezi ura lui Dumnezeu – privește la cruce!

Ceea ce noi oamenii nu putem împăca – dragostea și ura- au fost aduse împreună la cruce! Nu există contradicție între bunătate și adevăr, între pace și dreptate, între dragoste și ură. Aceste atitudini sunt complementare atunci când este vorba despre Dumnezeu. Dragostea lui este oferită tuturor păcătoșilor (1 Timotei 2:4) în toate timpurile. Dar cei care-L resping pe El și dragostea Lui sunt deja sub sentința mâniei veșnice și a pedepsei și vor rămâne acolo.

Concluzie: Este cu totul adevărat că Dumnezeu iubește și urăște în același timp. Deoarece noi oamenii suntem limitați în înțelegerea noastră, putem vedea doar o față a monezii, în timp ce Dumnezeu se uita în același timp la ambele părți. Dumnezeu iubește păcătosul și dorește să-l mîntuiască- fără excepție: oferta mântuirii merge către orice păcătos. Dumnezeu urăște păcatul și deci păcătosul nu poate sta în prezența Lui.